

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A SARUTLAN KÁRMELITA NŐVÉREK BARÁTAINAK

MAGYARSZÉK • 2022/3. SZÁM

ISTEN ELŐTT - KRISZTUSSAL - MINDENKIÉRT

Adventi utunkon bátorítást ad Nagy Szent Leó pápa egyik gondolata: „Az Úr Jézus Krisztusban, olyan egységbe fonódott össze a Szűzben való fogantatás óta az istenség és az emberség, hogy sem isteni dolgok nem történnek ember nélkül, sem emberiek az Isten nélkül.” Hiszen a Szentháromságban ott van Krisztus megdicsőült embersége is. Jó erre gondolnunk! Ezért sem isteni dolgok nem történnek ember nélkül, sem emberiek az Isten nélkül. Adjon ez nekünk erőt, bizalmat és bátorságot, hogy végigjárjuk az utat, a hozzánk szóló angyali üdvözlétől a minket érintő mennybevételig.

(Mirjam nővér OCD)

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk áldott adventi várakozást és békés, szent Karácsonyi ünnepeket.

Imával és szeretettel

Beáta nővér és a Kármelita nővérek közössége

KARÁCSONYRA KÉSZÜLVE SZENT TERÉZIA BENEDIKTÁVAL

A Beuroni Bencés Apátság csendjében 1930-ban, három évvel a Kármelbe való belépése előtt, Szent Edith Stein nagyon gazdag teológiai elmélkedést írt a karácsonyról. Ez a rendkívüli nő, - aki egy személyben tudós filozófus, zsidó, ateista, keresztény, kármelita, vértanú - nem egy elvont, nehezen érthető eszmefuttatással kezdi elmélkedését, hanem egy olyan gondolattal, amely egyszerűségében megdöbbentő.

A karácsony varázsa alól senki nem vonhatja ki magát. „Már hetekkel és hónapokkal előre is mintha a szeretet meleg árama futna keresztül az egész földön. A szeretet és az öröm ünnepe – az első téli hónapokban e felé a csillag felé tart mindenki.” Hívők és nem hívők azon törik a fejüket: „hogyan gyűjthatnák meg itt vagy amott az öröm egy-egy sugarát.”

„A keresztény és főleg a katolikus keresztény számára azonban van itt valami más is. Őt elvezeti a csillag a jászolban fekvő gyermekhez, aki meghozza a földre a békét.”

A Gyermekek varázsa és a csillag fénye csupán egy szívdobbanásnyi ideig tart. Ha hűségesen ott maradunk a jászol mellett, mint ahogy Mária ott állt a

kereszt alatt, akkor hirtelen különös társaságban találjuk magunkat, hamarosan rádöbbenünk, hogy a Betlehemi csillag még ma is a sötét éj csillaga. Már a második napon leveti az egyház a fehér ünnepi ruhákat és a vér színébe öltözik.” István, az első vértanú, Betlehem és Júda meggyilkolt csecsemői – „ilyen kíséret állja körül a jászolban fekvő gyermeket.”

„Sötétség borította a földet, s ő úgy jött, mint világ-

gosság, amely a sötétségben világít, de a sötétség nem fogta fel őt... A jászolban fekvő gyermek előtt széjjelválnak a lelkek. Ő a királyok királya és az élet és halál ura. Kimondja, hogy „kövess engem”, kimondja számunkra is, és nekünk választanunk kell világosság és sötétség között.”

Edith Stein így fogalmaz: „Tegyük kezünket az isteni Gyermek kezébe, mondjuk ki az „Igent”-t az Ő „Kövess engem”-ére, akkor az övéi vagyunk, és szabad az út ahhoz, hogy isteni élete kiáradhasson ránk.”

Miért lett Isten emberré? „Ő csodálatos csere! Az emberiség Teremtője, testet öltve magára, megajándékoz istenségével. Ezért a csodálatos tettért jött a világra a Megváltó. Ember gyermekévé lett Isten, hogy az emberek Isten gyermekeivé lehessenek.

Az ország urai a rómaiak maradtak, s a főpapok és írástudók továbbra is leigázták a népet. Láthatatlanul hordta magában a mennyországot mindenki, aki az Úrhoz tartozott. A földi terhetől nem szabadult meg, sőt, még kapott is hozzá, de ebben a teherben lendítőerő volt, amely édessé tette az igát és könnyűvé a terhet.”

Szent Terézia Benedikta nővér a kármelita mesterek, különösen Avilai Teréz és Keresztes János iskolájában tanulta meg, hogy a kegyelem magként fejlődik ki bennünk, amely átalakít minket, és Isten életének részesévé tesz.

Az Isten-gyermekség első jele az „eggyé válás Istennel”, létközösség Istennel. Krisztus azért jött a világba, hogy „misztikus test” legyen velünk: „Krisztus a fő, mi pedig a misztikus test tagjai vagyunk..., mi emberek Istenben egyek: egyetlen isteni élet vagyunk.”

Többé nem létezünk egymás mellett, mint egyéni, autonóm lények, hanem mindannyian egyek vagyunk Krisztussal. Ez az Isten-gyermekség második jele. „Ha Isten bennünk van és ha Ő szeretet, akkor nem lehet másként, mint hogy szeretjük testvéreinket. Ezért mértéke istenszeretetünknek az emberszeretet.”

Az Isten-gyermekség harmadik jele a készség arra, hogy bármit elfogadjunk Isten kezéből: „Kell, hogy a „Legyen meg a Te akaratod!” a maga teljességében a keresztény élet zsinórmértéke legyen. Ennek kell ren-

deznie reggeltől estig a napot, az év lefolyását, az egész életet.”

A szent éjszaka fényében és melegében, amikor éppen csak elkezdjük magunkat a Gyermekekre bízni, bizalommal szorítjuk meg a kezét, és világosan látjuk, mit kell tennünk, és mit nem szabad tennünk. De ez nem marad mindig így. Aki a szent éjszakán látja a Gyermek varázsát, nem tehet úgy, mintha nem látná, hogy Betlehemből a Golgotára vezet az út, a jászoltól a kereszting. „Aki Krisztushoz tartozik, annak Krisztus egész életét élnie kell.” Karácsony éjszakája és a kereszt éjszakája egy és ugyanaz az éjszaka. Minden ember számára eljön a szenvedés és a halál ideje. Amikor eljön ez az idő, megingathatatlan marad-e az Istenbe vetett bizalmunk? Hajlandóak leszünk-e bármit elfogadni az Ő kezéből? Vajon képesek leszünk-e még mindig azt mondani: „Legyen meg a Te akaratod!”, még a „legsötétebb éjszakában” is, „amikor nem világít már az isteni Fény és nem szól már az Úr”?

„A kereszténység misztériumai osztatlan egységet alkotnak. Ha az ember elmélyed az egyikben, eljut az összes többihez is. A betlehemi út is feltartóztathatatlanul visz a Golgotához, a Jászoltól a Kereszthez.

Az Isten-gyermekség kicsivé-válást és ugyanakkor: naggyá válást is jelent. Az eucharisztikus élet azt jelenti, hogy ki-

lépünk önmagunkból, egyéni életünk szűk korlátaiból és belenövünk a krisztusi élet távlataiba. Aki az Urat az Ő házában keresi, az nem akarja, hogy mindig csak vele és az ő ügyével foglalkozzék. Érdeklődni kezd az Úr ügye után.”

A karácsonyt meghívásként ünnepeljük, engedjük, hogy átalakuljunk Az által, Aki testünkbe bűjt, Aki egyesítette magát velünk és egyesített minket önmagával, hogy minden emberi életet isteni élettel ruházzon fel.

Szepszeretetet Anyjáról nevezett Beáta nővér OCD

BÁR ÜLDÖZÉSEK KÖZÖTT KARÁCSONYI KÖNYVAJÁNLO

Karácsonyra tervezett kiadványunkban két olyan nővérünket mutatjuk be, akik rendkívül nehéz körülmények között is tudtak hűségesek maradni, elmenve egészen a hősiesséig: Lúcia nővért és Irénke nénit.

Korunkra a hűség fogalma egyre érthetlenebbé vált, az eddig megkérdőjelezhetetlen életszövetségek is felbomlának, de azt is tapasztaljuk, hogy egy-egy mindennapokra vonatkozó elhatározásunkhoz is oly nehéz hűségesnek maradnunk.

Régebben nagy jelentősége volt a névnek, az azt viselő személy titkáról, belső valóságáról nyilatkoztatott ki valamit. A Bibliában is sokszor találkozunk ezzel a jelenséggel: „Te Péter vagy, és én erre a kösziklára fogom építeni egyházamat”. (Mt 16,18)

A Lúcia név fényt jelent, az Irén békét. Mindketten hűségesek voltak nevükhöz, életüknek legnehezebb időszakában is. Lúcia nővér napsugaras jelenléte, állandó derűje mindenkit mélyen megérintett. Irénke néni lelki békéje a börtönélet legkegyetlenebb körülményei között is Isten erejét teszi kézzelfoghatóvá: Istennek minden lehetséges.

E két nővérünk azt tanítja nekünk nevével és életével, hogy az élet megpróbáltatásaihoz fényre és békére van szükségünk. Úgy tudunk hűségesek maradni, ha nem hasonulunk a minket körülvevő sötétséghez, merünk továbbra is világítani, fényt és meleget árasztani környezetünkre. Úgy tudunk hűségesen élni, ha megőrizzük lelkünkben a békét, nem engedjük, hogy a nehézségek, kísértések felkavarják lelkünk békéjét és elragadjanak Istentől.

Álljon előttünk e két nővérünk példája és dicsőítsük az Urat lelkükben végbevitt csodálatos tetteiért, és kérjük Istentől az erőt, hogy legalább egy kicsit tudjuk utánozni őket életünk különböző helyzeteiben.

A Szépszeretet Anyjáról nevezett Beáta nővér OCD

o o o

E könyv összeállításának gondolata egy egyháztörténelem órán született, bár akkor még nem sejtettem, mi lesz belőle. Csak beszélgettünk. Emberi sorsokról, helytállásról, emberségről, becsületről, Isten- és emberszeretetről, példaképekről... és arról, hogy hogyan szövi át Isten a történelem nagy szövetét. Hol tűnik el és hol bukkan föl újra egy-egy szál...

Történelem – felnőttként tanultam meg, hogy mit jelent. Ezek az órák egészen mások voltak, mint ahogyan addig ismertem: nevek, évszámok, városok, fogalmak. Kétségtelen, ezek nélkül nem lehet történelmet sem tanítani, sem tanulni. Ám ez még csak kiszáradt csontváz.

Itt, ezeken az órákon „életre kelt a csontmező”. A nevek mögött arcok, sorsok, személyes találkozások, emberi ére-

nyek és bűnök rajzolódtak ki. Akik eddig skatulyában voltak, kikerültek onnan és kapcsolódni kezdtek. Az évszámok nem különálló pontok voltak többé, hanem egy nagy folyamat pillanatképei, s a városok nem topográfiai adatok, hanem életutak helyszínei.

Az egész történelem üdvtörténet lett, amelyben Isten és ember gyönyörű drámája zajlik, kezdettől a jelen pillanatig. Mint egy kisgyermek, tágra nyílt szemekkel csodálom benne a Gondviselést.

Mert megtanultam még valami mérhetetlenül fontosat: a történelem nem csupán tragédiákból áll. Noha az iskolában csatákról tanulunk, uralkodók, államok és társadalmak felemelkedéséről és bukásáról, ez csak a sötét szín. Pedig rengeteg benne az arany: a szentek élete – a leggyönyörűbb történelem. Nem csak, és nem is elsősorban a kanonizált szentekre gondolok, hanem mindazokra, akikről elmondhatjuk: így érdemes élni. Akiket követni kell, mert inspirálnak, mert rájuk nézve tudjuk, nekik elhisszük: megéri vállalni, küzdeni, kitartani.

E beszélgetések során merült fel először Lúcia nővér emlékeinek megörökítése. Az ő tanúságtevő élete elevenedik meg a következő lapokon.

Tizenhét évesen lépett be a pécsi Kármelbe, ahol csak alig több mint egy évet élhetett. Hivatását a szétszórás után a „civil” hétköznapiakban élte meg, negyven éven át rendületlenül várva a csodát, hogy a szerzetesi élet újra-induljon. Amint lehetett, visszatért a vágyott kolostor falai közé. Élete végéig hűséggel ott volt a közösségi zsolozsmákon, s amikor az előljáró pihenni engedte volna, ő csak annyit mondott: „Ti nem tudjátok, mit jelent negyven évig erre várni.” És maradt. Nem, mi valóban nem tudjuk. De ez a mondata ma is erőt ad, ha elfáradunk...

2018-at írtunk a beszélgetések idején, s akkor még nem sejtettük, hogy az utolsó pillanatban vagyunk, mert az Úr néhány hónap múlva magához veszi. Emiatt a történetnek végét már nem tudtam felvenni, ezért közösségünk emlékezete és a rendi krónika alapján rekonstruáltam.

A halála után szerettem volna egy kis emlékfüzetet összeállítani róla, amikor az akkori előljáróm, Mirjam nővér azt javasolta: egy másik élettörténettel bővísem könyvvé.

Szita Irénke néni, fiatalon szintén vágyott a Kármelbe. Mire beléphetett volna, a szerzeteseket szétszórták, ő maga pedig huszonöt évesen az ÁVÓ börtönében találta magát. Koholt vádak alapján ítélték el. Karakán egyenességért nagy volt az ár: a hároméves szenvedés után nyolc kellett a fizikai felépüléséhez, és a Gondviselés sokszoros csodája volt, hogy túlélte. Bár később nem volt lehetősége kolostorba lépni, testvérével, Arankával mindvégig kitartottak szerzetesi hivatásukban, és a harmadrendben, a világban éltek meg a Kármel lelkiségét. Imáikat és áldozataikat sok éven át közösségünkért és annak előljáróiért ajánlották fel, otthoni napirendjüket a mi kolostorunkéhoz igazítva. Aranka halála után, a közösségünkhöz való tartozása jeleként 2018. október 15-én Irénke néni megkapta a Kármel szent ruháját. A vele

készült beszélgetéseket ekkortól egy éven át több részletben vettem fel. Reméltem, hogy még a kezébe adhatom ezt a könyvet, de ez év október elsején az Úr meghallgatta imáit és magához vette őt.

Az interjúk szerkesztett változata előtt a nővérek írásban rögzített visszaemlékezéseit adjuk közre. Lúcia nővér perjelnöje, Terezita nővér kérésére írt Önéletrajza valószínűleg 1986 és 1991 között íródott, a füzetben nincs dátum, az irat végén három kiegészítéssel 1993-ból, 1994-ből és 1999-ből. Szita Irén Rumi Tamás tartományfőnök kérésére, Mérfetetlen kincsek címmel írta meg a börtönévekről emlékeit, valószínűleg már a rendszerváltás után.

Mindezt mindkét nővér esetében feljegyzéseikből, napló- és levélrészleteikből, személyes és rendi vonatkozású dokumentumokból való válogatás egészíti ki.

Lúcia nővér és Szita Irénke személyes története különös perspektívában tárja elénk a 20. század, és azon belül a kommunista diktatúra történetét. Emlékeik túlmutatnak a személyiség és a közösség megmaradásért folytatott küzdelmen, jelentésük és jelentőségük több, mint egyébként megkerülhetetlen történeti forrásértékük: hitvallások, melyekben magában a történetben bontakozik ki a kegyelem. Az Istenre irányultság, az Isteni Gondviselés működésének megvallása adja belső koherenciájukat és rendezi el az elbeszélésekben az események hierarchiáját.

Köszönet a hűségetekért!

*Az Üdvöztőről nevezett
M. Petra nővér OCD*

*Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről nevezett Mária Lúcia OCD nővér 2018. június 21-én, 87 évesen,
Szita Irénke 2022. október 1-én, 97 évesen tért haza az Atyai Házba.*

SZELLEMI HÁZASSÁG

AZ ISTENSZERELEM AVILAI SZENT TERÉZNÉL (2. RÉSZ)

Nézzünk meg néhányat a Teréz által kiválasztott salamoni versekből, és vizsgáljuk meg, hogy mire vonatkoztatta, hogyan értette azokat.

„Csókoljon meg engem az Úr az Ő szájának csókjával” (ÉE 1,2). Ennek a versnek Teréz két értelmet is ad. Az egyik az, hogy – mivel a csók a béke és a barátság jele, arra kéri a Völegényt, hogy adja meg neki azt a mély lelki békét, amely a Vele való teljes egyesülés velejárója.¹⁾ A másik értelmezés teológiai: „Az a kérdés is felmerült a lelkemben, vajon nem azért a felséges egyesülésért esedezik-e itt, amely akkor valósult meg, amikor Isten emberré lett; azért a belső barátságért, amelyet az emberi nemmel kötött.”²⁾

„A te kebled ízesebb a bornál” (ÉE 1,2). Ezzel a verssel a nyugalmi ima gyönyörűségeit írja le. Isten szeretete „...rendkívül gyöngéden hatol a lélekbe; a legédesebb érzést kelti benne; kielégíti és boldoggá teszi, pedig a lélek azt sem tudja, hogyan és honnét

származott belé ez a jóleső állapot [...] A lélek nagy igazságok közlésében részesül [...]...úgy megerősödik az erényekben, hogy nem ismer többé magára”.³⁾

„Annak árnyékában ültem, akire vágyakoztam, s az Ő gyümölcse édes az ínyemnek” (ÉE 2,3). Ezzel a verssel Teréz két szentírási képre is utal, az egyik ószövetségi, a másik újszövetségi: „Ó, ti imádságos lelkek: élvezétek külön-külön ezen szavak mindegyikét! Mennyi mindenféleképpen szemlélhetjük a mi Urunkat! Mennyi mindenféle lelki táplálékot találunk Őbenne! Valóságos manna Ő, amelynek annyiféle az íze, ahány ízt csak óhajtottunk benne találni. Milyen felséges ez a mennyei árnyék! Ki tudná azt mind elmondani, amit az Úr erre az árnyékre vonatkozólag velünk megértett! Eszembe jutnak azok a szavak, amelyeket az angyal intézett a Boldogságos Szűzhöz: »A Magasságbelinek ereje megárnýékoz téged«.”⁴⁾

„Borospincéjébe helyezett engem a Király és rendezte bennem a szeretetet” (ÉE 2,4). Itt már az extázisról van szó. Ebben az elragadtatásban Isten felfüggeszti az értelem és az emlékezet működését, sőt még maga az akarat sem tud magáról.⁵⁾ „...a lélek annyira mámoros, hogy tulajdonképpen még szeretni sem tud”.⁶⁾ Isten felfoghatatlan módon működik, elrendezi benne a szeretetet, „...és pedig tette ezt ebben a lélekben oly tökéletesen, hogy a világ iránti szeretet kihalt belőle [...] Az a szeretet pedig, amellyel felebarátai és ellenségei iránt viseltek, annyira megnövekedett, hogy ha az ember nem látná, el sem hinné. Istenszeretete olyan határtalan, hogy olykor az ő alacsony, érzéki természeté már-már összeroskad ezen hatalmas

érzelem hatása alatt, s ő szinte haldokolva mondja: »Támogassatok engem virágokkal és erősítetek engem almákkal, mert ellankadok a szerelem miatt« (ÉE 2,5).⁷⁾

Ezek az említett virágok nagy jelentőséget hordoznak. Teréz úgy magyarázza ezt az utóbbi verset, hogy aki támogatásért esedezik, az élni akar, nem pedig meghalni. Ilyen gyönyörűség élvezete közben ugyanis az ember szívesen elhagyná ezt a földi száműzetést, és szívesen megtérne örökké Jegyiséhez, hogy ezentúl mindig Vele legyen. De a lélek szeretete már annyira megtisztult, hogy elfeledkezve saját élvezeteiről, támogatásért esedezik, hogy tovább éljen és szolgáljon az Úrnak, akinek annyira le van kötelezve.⁸⁾ Ezek a csodaszép és pompás illatú virágok a belső, szemlélődő életből fakadó szeretet-cselekedetek.⁹⁾

„Az almafa alatt keltettelek föl téged” (ÉE 8,5). Az „almafa” alatt Teréz a Szent Keresztfát érti. „Mennyire lehajtja ágait ez az isteni almafa, hogy a lélek végre valahára szakítson róla! Hogy megértse fenséges nagyságát és azt, hogy milyen sokszor és milyen végtelenül irgalmas volt vele szem-

¹⁾ Jézusról nevezett Szent Terézia összes művei, III. kötet, 335. o.

²⁾ Uo. 334. o.

³⁾ Uo. 365-366. o.

⁴⁾ Uo. 371. o.

⁵⁾ Uo. 377. o.

⁶⁾ Uo. 376. o.

⁷⁾ Uo. 381. o.

⁸⁾ Uo. 382. o.

⁹⁾ Uo. 383. o.

ben! Hogy lássa és élvezze a gyümölcsöt, amelyet a mi Urunk Jézus Krisztus kínszenvedése árán fakasztott, mert hiszen kimondhatatlan szeretetében saját drágalátos vérével öntözte a fát¹⁰⁾

Ha az ember nem ismeri közelebből Szent Teréz életét és tanítását, és végigolvassa a *Gondolatok az Énekek Énekéről* című írását, a túlfűtött érzelmek, a szerelmi nyelvezet és a lélegzetelállító misztikus kegyelmek kapcsán arra a következtetésre juthat, hogy az ilyen lángoló érzelmek az életszentség fokmérői. Ez a felfogás nem igaz, és maga Teréz cáfolja meg. A misztikus kegyelmek ingyenes ajándékai az Úrnak, és „arra valók, hogy megerősítsék gyengeségünket [...], hogy képesek legyünk utánozni Őt abban is, hogy sokat szenvedünk”¹¹⁾ *A belső várkastély*, amely rendszerbe foglalva mutatja be az imaéletet a kezdetektől az Úrral való legbensőbb egyesülésig, egyértelműen kifejti, hogy a lelki élet célja az Úrnak való szeretetteljes önátadás, és az Istenért való teljes elfeledkezés

önmagunkról. Ezt az állandósult lelkiállapotot nevezi Teréz „szellemi házasság”-nak.

Ő maga így írja le saját szellemi (lelki) házasságát Jézussal, ami 1572 novemberében történt: egyik szentáldozása után megjelent neki az Úr, a jobbját nyújtotta felé és így szólt: „Nézd ezt a szöveget: ez annak a jele, hogy mától fogva a Jegyesem vagy. Eddig még nem érdemelted ki, hogy az légy; ezentúl már nemcsak azért fogsz örködni tiszteletem felett, mert Teremtőd és Királyod vagyok, hanem azért, mert igazi jegyesem vagy. Az én becsületed a tiéd, a te becsületed az enyém”.¹²⁾ A kulcsmondat az utolsó. Ugyanezt fejezi ki *A belső várkastély* 7. lakásának jellemzésekor: „Mert ha a lélek sokat van Vele, [...] keveset kell gondoljon önmagára. Minden gondolata akörül kell forogjon, hogyan tegye még elégedettebbé (Istent), és miben vagy hogyan mutathatná meg Neki, mennyire szereti Őt. Erre való az imádság, leányaim; erre való ez a szellemi házasság, hogy belőle mindig művek és művek szülessenek”.¹³⁾ Ez az idézet azt is kifejezi, hogy az imádság és a tevékenység, Mária és Márta kezét fognak a lélekben és teljes összhangba kerülnek egymással. A *Gondolatok az Énekek Énekéről* harmadik fejezetében szintén ezt az állapotot jellemzi: „Ó, mily boldogság az, ha valaki részesült ebben a kegyelemben! Hiszen általa az ember akarata oly szorosan egyesül Istenével, hogy többé nincs köztük különbség, hanem a kettő teljesen egy akarat [...] (Az ilyen lélek) engedi, hogy hite szabadon működjék, nem tekinti saját érdekét és kényelmét, mert meg van arról győződve, hogy ez az önmagáról való teljes megfélemezés a legjobb reá nézve”.¹⁴⁾

Teréz szerint ez az istenszerelm, nem a lángoló érzelmek. (Miután megkapta a szellemi házasság kegyelmét az Úrtól, tehát élete utolsó tíz évében, megszűntek nála az elra-

gadtatások). Nem véletlenül használja a legutolsó idézetben a „hit” szót, és nem véletlenül említi Szűz Máriát háromszor is ebben a rövidebb lélegzetű művében, két alkalommal éppen az Angyali Üdvözlettel kapcsolatban.¹⁵⁾ Megemlíthetjük még egyik legkiválóbb rendi leányát, Lisieux-i Szent Terézt is, aki rendkívüli misztikus kegyelmek nélkül jutott el belső várkastélyának hetedik lakásába, a teljes önátadásig (bár egy-két misztikus kegyelemben neki is volt része, de mindennapi lelki életére inkább a szárazság volt jellemző).

Az Isten iránti szeretetben való növekedéshez három dolog szükséges Szent Teréz szerint. Az első: időt engedni Istennek, Vele lenni mérték és szabály nélkül, szeretetben. A belső várkastélyba való bejutásnak egyetlen módja van, az imádság. Az előbbre jutáshoz pedig nélkülözhetetlen az elszakadás (legalább lélekben) ennek a világnak a dolgaitól. A *Gondolatok az Énekek Énekéről* ezt folyamatosan hangsúlyozza. Szabaddá válni a kényelemszeretettől, a pénz szeretetétől, a megbecsültség iránti vágyunktól, az önakarattunktól, a bántásokat türelmesen elviselni, stb. A harmadik feltétel a felebaráti szeretet: az embereket Isten tekintetével nézni és szeretni.

„Nem kérek én Tőled mást ebben a földi életben, én jó Uram, mint azt, hogy »csókolj meg engem a Te szád-
nak csókjával«, de úgy ám, hogy még ha én meg is akarnám szakítani ezt a barátságot és egyesülést, ez lehetetlen legyen; hogy az én akaratom, én Uram, én Életem, ne legyen képes ellenkezésbe jutni a Tiéddel; s hogy, én Istenem, én örök Dicsőségem, amúgy igazából mondhattam Neked, hogy »jobb és édesebb a Te kebled a bornál«”¹⁶⁾

Jézusról nevezett
Mária Eszter nővér OCD

¹⁰⁾ Uo. 373. o.

¹¹⁾ Avilai Szent Teréz: *A belső várkastély*, Sarutlan Kármelita Nővérek és Jel Kiadó, Magyarszék - Budapest, 2011, VII. lakás 333. o.

¹²⁾ Jézusról nevezett Szent Terézia összes művei, III. kötet, Isteni kegyelmek XXXV, 488. o.

¹³⁾ Avilai Szent Teréz: *A belső várkastély*, VII. lakás, 334. o.

¹⁴⁾ Jézusról nevezett Szent Terézia összes művei, III. kötet, 355-356. o.

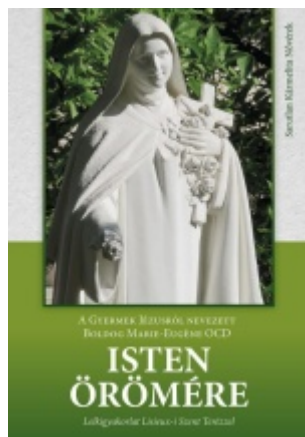
¹⁵⁾ Uo. 371. és 378. o.

¹⁶⁾ Uo. 363–364. o.

Legújabb könyveinkből:

A GYERMEK JÉZUSRÓL
NEVEZETT BOLDOG MARIE-
EUGÈNE OCD:

ISTEN ÖRÖMERE

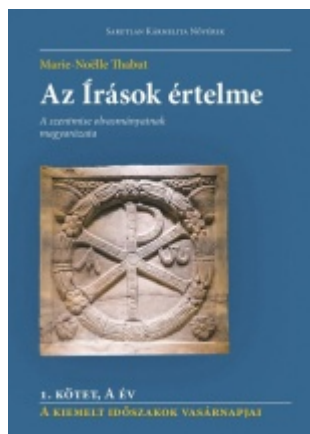
Mi a közös egy XIX. század végi fiatal lány - aki miután kilenc évig a lisieux-i Kármelben élt, huszonnégy évesen meghalt, Normandiát csak egyetlen alkalommal hagyta el, amikor Rómába zarándokolt - és Marie-Eugène atya között, aki Dél-Franciaország Aveyron megyéből származik, katonatisztként átélte a két világháborút, pap, majd kármelita szerzetes lett, a Je veux voir Dieu című könyv szerzője, lelki tanácsadó, prédikátor, az óceánokat Ázsiától Amerikáig átívelte, rendjében komoly pozíciókat töltött be, megalapított egy világi intézményt, és 1967-ben hetvenként évesen halt meg?

„Megértettem az Irgalmat. Szent Teréz a gyöngédségét érezte, én a hatalmát érzem.” Marie-Eugène atya e kijelentése feltárja a Terézrel összekötő barátságnak az okát: Isten ingyenes szeretete mindkettőjüket ugyanúgy megragadta, és ezt mindketten hirdetni akarták korunknak.

MARIE-NOËLLE THABUT:

AZ ÍRÁSOK ÉRTELME

I. KÖTET A ÉV

Ki ne vágyott volna rá, hogy „olvassa a Bibliát”, de ki ne veszítette volna el szinte azonnal a bátorságát, miután néhány oldalt elolvasott belőle? A Biblia könyvtár, amelybe csak jó pedagógussal érdemes belépni. A II. Vatikáni Zsinat nyomtatékosan kérte, hogy a Szentírás legyen hozzáférhető mindenki számára. A vasárnapok és ünnepek liturgiája három év alatt végigvezet bennünket az összes biblikus könyvön. Nem elég azonban a bibliai szavakat olvasni vagy vasárnaponként hallgatni ahhoz, hogy meg is értsük azokat! Egy jó vezető elengedhetetlenül szükséges,

hogy „megnyissa értelmünket az Írások megértésére”, ahogy Szent Lukács mondja (vö. Lk 24,45).

Marie-Noëlle Thabut a párizsi Katolikus Intézetben (l'Institut catholique) végzett teológia szakon. A versailles-i egyházmegye biblikus képzéssel megbízott szakembere, tizenkét éven át volt a liturgikus és szentségi lelképásztorkodás egyházmegyei és regionális felelőse. Számos kommentárt készített a vasárnapi szentmisék szentírási olvasmányairól a Notre-Dame és a Panorama rádiók, valamint a francia katolikus tévé, a KTO számára. Házasság, három gyermeke és számos unokája van.

BÁR ÜLDÖZÉSEK KÖZÖTT
EMLÉKKÖNYV

SZÜZ MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVÉRŐL NEVEZETT MÁRIA LÚCIA NÖVÉR
ÉS A SZENT SZÍVRŐL NEVEZETT BERNADETT NÖVÉR (SZITA IRÉN) ÉLETERŐL

Lúcia nővér és Szita Irénke személyes története különös perspektívában tárja elénk a 20. század, és azon belül a kommunista diktatúra történetét. Emlékeik túlmutatnak a személyiségük és közösségük megmaradásáért folytatott küzdelmeiken, jelentőségük és jelentőségük több, mint egyébként megkerülhetetlen történelmi forrásértékük: hitvallások, melyekben magában a történetben bontakozik ki a kegyelem. Az Istenre irányultság, az Isteni Gondviselés működésének megvallása adja belső koherenciájukat és rendezi el az elbeszélésekben az események hierarchiáját.

JEGES MIRJAM OCD:

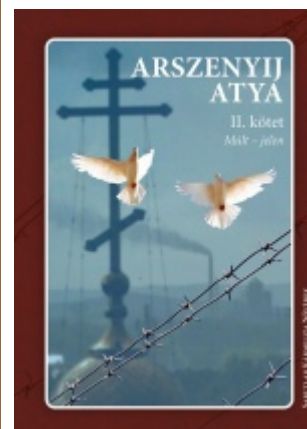
MEGTÉRÉSRŐL MEGTÉRÉSRE

Keter Kreeft frappáns meghatározásával: „mindannyian a purgatórium egyetemén szerzett diplomával megyünk be a mennyországba”. Át kell mennünk küzdelmeken, kínokon, kínlódásokon. Meg kell tisztulnia az énünknek a rárokódásoktól, a felszínes én uralmától. Helyzetek, alkalmak szükségesek ahhoz, hogy ami belül van, alvó, inaktív állapotban, az kívülről tudjon kerülni, és testet tudjon ölteni az életkörülményeinkben. Erre az egzisztenciális megvalósulásra legalkalmasabb helyzetek a krízisek. A megpróbáltatások nem kárba vészett idők. Altaluk lecsökkentettem azt a távolságot, ami elválaszt attól, amit lényegesenek tartok. Megmutatják nekem, hol van elrejtve a „sokat érő gyöngy”.

ARSZENYIJ ATYA II. KÖTET

MÚLT-JELEN

Az Arsenyij atya napjaink ortodox világának egyik legnépszerűbb spirituális könyve.

Az oroszországi újjáépítés és lelkiatyák emlékének szentelt írásgyűjtemény az 1894 és 1975 között élt ortodox szerzetespap élettörténetét meséli el saját, illetve lelki gyermekeinek visszaemlékezései alapján. Az eredetileg művészettörténészként működő tudós férfi akkor választotta a szerzetességet és a papságot, amikor a szovjet államhatalom kegyetlenül üldözte a keresztényeket.

A könyv 1998-ban jelent meg először oroszul, majd több világnyelvre is lefordították.

Örömmel adjuk Olvasóink kezébe a könyv második, befejező kötetét.

A kármelita könyvek megrendelhetők:

A www.karmelita.hu honlapon keresztül, vagy e-mailben a csoki.karmelita@gmail.hu címen. Üzenetrögzítő: +36 30 341 3930

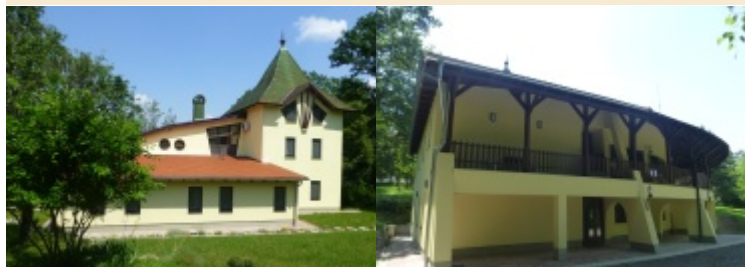
A kármelita nővérek korábban megjelent könyveiről és kiadványairól szintén a honlapon tájékozódhat.

KÁRMELHEGYI LEVELEK

Lelkigyakorlatok a Kármelben

Nagy öröm volt számunkra, hogy olyan sokan eljöttek, és részt vettek a kolostorunkban tartott lelkigyakorlatokon, A 2022-es évre tervezett programokról hamarosan honlapunkon tájékozódhatnak.

HÓREB LELKIGYAKORLATOS HÁZ

Szeretettel várjuk az elcsendesedni vágyókat kolostorunk vendégházába!

Hogy nővérközösségünk liturgikus imádságába minél többen bekapcsolódhassanak, és hogy másokkal is megoszthassuk a csendnek, és az Úrral való találkozásnak ezt a kitüntetett terét, két évvel ezelőtt a korábban ostsütésre használt épületünket vendégházzá alakítottuk és kibővítettük.

Az így kialakított Hóreb vendégházban 15 szoba, és előadóterem áll a lelkigyakorlatozók rendelkezésére.

Kézműves csokoládéinkból

Díszdobozos bonbon 9 db-os csomagolásban

Tömör Mikulás-forma, ét- és tejszokoládéból, celofán csomagolásban.

Csokoládé virágok ét-, tej-, fehér, narancsszű, eper ízű és lime ízű fehér csokoládéból

35 g-os táblás csokoládé, sima tej- és étcsokoládé, mogyorós tej- és narancsos étcsokoládé táblák.

Ropogós mogyorós tejszokoládé tábla, cappuccino ízű tábla és narancsos étcsokoládé tábla (100g)

Kézműves csokoládéink megrendelhetők honlapunkon, a www.karmelita.hu címen

ADOMÁNYOK, SZJA 1%

Mindenszentek Kármeléért Alapítvány

Számlaszám: 10918001-00000069-06290006

Adószám: 18177662-1-41

Az alapítvány a Sarutlan Kármelita Nővérek magyarországi közösségét segíti abban, hogy kolostoruk mellett lelkeségi központot tartsanak fenn azok számára, akik imádságos csöndre, a kármelita lelkiség megélésére törekcsenek a világban, közösen imádkozva a nővérekkel.

Hálás köszönetet mondunk adományozóinknak. A nővérek mindnyájukat szeretettel hordozzák imáikban.

AMI A KÁRMELBEN VÁRJA ÖNT:

- **Csend és imádság Isten jelenlétében**
- **Közösségünk imaháttere**
- **A természet szépsége**

A kolostor napirendje:

Hétköznapi napokon és szombaton:

5.45: matutinum és laudes; **7.00:** belső ima; **8.00:** szentmise; **12.00:** déli imaóra; **17.00:** vesperás és belső ima **20.05:** kompletórium (szombaton **19.30:** kompletórium és vigília)

Vasárnap:

8.00: laudes; **10.00:** belső ima **11.00:** szentmise; **12.15:** déli imaóra; **17.00:** belső ima; **18.00:** vesperás; **20.05:** kompletórium

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A MAGYARSZÉKI SARUTLAN
KÁRMELITA NŐVÉREK HÍRLEVELE

